

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy registrovalo podle § 36 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), dne 2. července 2004 pod čj. 21 214/2004-30 Studijní a zkušební řád Vysokého učení technického v Brně.

Ing. J. Beneš, CSc.

ředitel odboru vysokých škol

STUDIJNÍ A ZKUŠEBNÍ ŘÁD

Vysokého učení technického v Brně

Akademický senát Vysokého učení technického v Brně se podle § 9 odst. 1 písm. b) a § 17 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), usnesl na tomto Studijním a zkušebním řádu Vysokého učení technického v Brně:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

ČLÁNEK 1

Úvodní ustanovení

1. Studijní a zkušební řád Vysokého učení technického v Brně (dále jen "VUT") je podle § 17 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), (dále jen "zákon") vnitřním předpisem VUT a obsahuje pravidla pro studium v bakalářských, magisterských a doktorských studijních programech uskutečňovaných na VUT.
2. Pravidla upravující uskutečňování studijního programu obsahuje vnitřní norma VUT vydaná podle čl. 4 odst. 4 Statutu VUT, jež rovněž vymezí kmenovou fakultu, na níž jsou studenti bakalářského nebo magisterského studijního programu (dále jen "studenti") nebo studenti doktorského studijního programu (dále jen "doktorandi") zapsáni.

ČLÁNEK 2

Akademický rok a časové členění studia

1. Akademický rok se člení na zimní a letní semestr.
2. V každém semestru je zpravidla 14 týdnů výuky a zpravidla 5 týdnů zkuškového období.
3. Výuka je organizována v prezenční formě studia zpravidla podle týdenních rozvrhů, v distanční a kombinované formě zpravidla podle semestrálních rozvrhů.
4. Pro výuku mohou být studenti rozděleni do přednáškových a studijních skupin. Způsob jejich vytváření stanoví směrnice fakulty.
5. Rektor každoročně spolu se stanovením začátku akademického roku stanoví začátek výuky.
6. Děkan následně vyhlásí časový plán akademického roku pro fakultu. Časový plán akademického roku stanovuje zejména:

- a) začátek a konec výuky, zkuškového období a prázdnin v jednotlivých semestrech,
- b) konečný termín pro vykonání zkoušek v akademickém roce,
- c) termíny pro kontrolu studia,
- d) období, v němž se konají státní zkoušky, a termíny pro podávání přihlášek ke státním zkouškám.

ČÁST DRUHÁ

Ustanovení pro studium v bakalářských a magisterských studijních programech

DÍL 1

Organizace studia

ČLÁNEK 3

Studijní plány

1. Základním výukovým modulem studijního plánu bakalářského nebo magisterského studijního programu je jednosemestrální studijní předmět (dále jen "předmět").
2. Ucelená soustava předmětů tvoří blok předmětů.
3. Před zahájením uskutečňování studijního programu kmenová fakulta¹⁾ zveřejní strukturovaný seznam předmětů, jejichž absolvování je nutnou podmínkou pro řádné ukončení studijního programu. Tento seznam je strukturován takto:
 - a) seskupuje předměty do semestrů a ročníků, případně stupňů studia,
 - b) vymezuje podmínky návaznosti předmětů,
 - c) vymezuje skupiny jednotlivých předmětů na povinné, povinně volitelné a volitelné.

Každý předmět uvedený v tomto seznamu má dokumentaci podle čl. 8.

Takto strukturovaný seznam spolu s dokumentací předmětů tvoří studijní plán studijního oboru (dále jen „obor“) studijního programu.

4. Studijní plán oboru studijního programu je základem pro vytváření studijního plánu studenta bakalářského nebo magisterského studijního programu.
5. Ve výjimečných případech může děkan studentovi na jeho písemnou žádost udělit výjimku z obecných pravidel pro sestavování studijního plánu. Při zachování obsahové části studijního programu lze upravit průběh studia a termíny kontroly studia studentům, kteří chtějí absolvovat část studia na jiné vysoké škole, zejména v zahraničí, nebo si chtějí rozšířit své poznatky stáží nebo jinou podobnou aktivitou. Při rozhodování děkan přihlédne zejména k dosaženým studijním výsledkům studenta a charakteru plánovaných aktivit. Důvodem pro udělení výjimky mohou být i jiné závažné, zejména zdravotní důvody, nebo činnost v orgánech vysokých škol. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

¹⁾ Čl. 4 odst. 4 písm. a) Statutu VUT.

ČLÁNEK 4 **Rada studijního programu**

1. Pro bakalářský a magisterský studijní program jmenuje děkan kmenové fakulty radu studijního programu. Úkolem rady je:
 - a) sledovat a hodnotit studium příslušného studijního programu,
 - b) navrhovat studijní plány oborů studijního programu, včetně obsahu státní závěrečné zkoušky, a změny ve struktuře předmětů.
2. Strukturu rady, její pravomoci, funkční období jejích členů a podrobnou náplň její činnosti stanoví děkan.

ČLÁNEK 5 **Kreditový systém**

Pro kvantifikované hodnocení průběhu studia v bakalářských a magisterských studijních programech uskutečňovaných na VUT se užívá jednotný kreditový systém:²⁾

- a) jeden kredit představuje 1/60 průměrné roční zátěže studenta při standardní době studia,
- b) každému předmětu v rámci daného studijního programu je přiřazen počet kreditů, který vyjadřuje relativní míru zátěže studenta nutnou pro úspěšné ukončení daného předmětu v daném oboru,
- c) zakončením předmětu předepsaným podle čl. 6 získá student počet kreditů přiřazený danému předmětu,
- d) kredity získané v rámci jednoho studijního programu se sčítají,
- e) počet získaných kreditů je nástrojem pro kontrolu studia.
- f) pro řádné ukončení studia ve studijním programu je nutné získat počet kreditů rovnající se alespoň šedesátinásobku standardní doby studia v předepsané skladbě předmětů.

ČLÁNEK 6 **Způsob zakončení studia**

1. Předměty jsou zakončeny buď:
 - a) udělením zápočtu nebo
 - b) udělením klasifikovaného zápočtu nebo
 - c) vykonáním kolokvia nebo
 - d) vykonáním zkoušky nebo
 - e) vykonáním zkoušky po předchozím udělení zápočtu.
2. Zakončením předmětu podle odstavce 1 student získá předmětu přiřazený počet kreditů.
3. Předmět, jehož absolvování je pro daný studijní program povinné a který student nezakončil, si musí zapsat znovu. Předmět lze znovu zapsat jednou. Předmět, který student již zakončil, si nesmí znovu zapsat.

²⁾ Kompatibilní s ECTS, umožňující mobilitu studentů v rámci evropských vzdělávacích programů.

ČLÁNEK 7

Způsoby výuky a její zabezpečení

1. Způsoby výuky jsou zejména přednášky, semináře, ateliéry, projekty, různé typy cvičení, řízené konzultace, odborné praxe a exkurze.
2. Způsoby výuky uvedené v odstavci 1 jsou charakterizovány takto:
 - a) Přednášky mají charakter výkladu základních principů, metodologie dané disciplíny, problémů a jejich vzorových řešení.
 - b) Semináře, ateliéry a projekty jsou způsoby výuky, kde je akcentována samostatná práce studentů. Významnou součástí této výuky je prezentace výsledků vlastní práce a kritické diskuse.
 - c) Cvičení podporují zejména praktické ovládnutí látky vyložené na přednáškách nebo zadané k samostatnému nastudování za aktivní účasti studentů.
 - d) Řízené konzultace jsou věnovány zejména konzultaci a kontrole úkolů zadaných k samostatnému zpracování. Tento způsob výuky je dominantní v distanční formě studia.
 - e) Odborné praxe slouží k prohloubení znalostí a dovedností získaných studiem a k ověření jejich aplikace v praxi. Slouží též k doplnění znalostí a k seznámení se s metodami práce zejména v mimoškolních institucích.
 - f) Exkurze slouží zejména k tomu, aby se studenti seznamovali s metodami práce zejména v mimoškolních institucích.
3. Individuální konzultace doplňují výuku. Rozsah a způsob jejich poskytování upravuje směrnice fakulty.
4. Nedílnou součástí studijních činností studenta je zadávaná a vlastní samostatná práce.
5. Účast na přednáškách je doporučena. Účast na ostatní výuce je kontrolována. Stupeň a způsoby kontroly jsou dány v dokumentaci předmětu podle čl. 8.
6. Personální zabezpečení výuky.
 - a) Přednášky vedou profesori a docenti. V odůvodněných případech může vedením přednášky děkan pověřit i jiného akademického pracovníka.
 - b) S pověřením děkana mohou specifické typy přednášek konat odborníci z praxe.
 - c) Na cvičeních a laboratorních cvičeních se mohou podílet i doktorandi.
7. Vedoucí zaměstnanec ústavu nebo katedry (dále jen "vedoucí zaměstnanec ústavu") je povinen sledovat výuku zabezpečovanou daným ústavem a dbát o její úroveň. Podkladem pro hodnocení výuky jsou rovněž výsledky plynoucí z hodnocení výuky studenty.

ČLÁNEK 8

Dokumentace předmětu

1. Dokumentace předmětu je v českém a anglickém jazyce a obsahuje zejména:
 - a) název předmětu,
 - b) rozsah předmětu (počet hodin v týdnu nebo semestru s rozdělením podle způsobu výuky),
 - c) kreditové hodnocení předmětu v daném studijním programu,
 - d) návaznosti předmětů,
 - e) způsob zakončení předmětu,
 - f) garanta předmětu, který je zodpovědný za naplnění základních cílů předmětu a koordinaci jeho výuky, a název ústavu (katedry) zabezpečujícího výuku předmětu,

- g) obsahovou anotaci a cíle předmětu a charakteristiku získaných vědomostí a dovedností,
 - h) osnovu předmětu ve vztahu k časovému rozvrhu výuky,
 - i) literaturu, na níž je předmět vystavěn, a literaturu doporučenou studentům,
 - j) vymezení kontrolované výuky a způsob jejího provádění a formy nahrazování zameškané výuky,
 - k) způsoby průběžné kontroly studia,
 - l) podmínky pro udělování zápočtů nebo klasifikovaných zápočtů,
 - m) formu zkoušek a způsob a pravidla výsledné klasifikace předmětu.
2. Dokumentace předmětu je zveřejněna prostřednictvím informačního systému VUT a student je povinen se s ní seznámit.

ČLÁNEK 9

Studijní poradenství

1. Fakulta poskytuje studentovi informace nutné pro jeho studium, zejména zajišťuje poradenství pro vytváření jeho studijního plánu.
2. Pro zabezpečení činností uvedených v odstavci 1 fakulta vytváří poradenskou a informační strukturu, která je vymezena směrnicí fakulty.

DÍL 2

Ověřování a hodnocení studijních výsledků

ČLÁNEK 10

Ověřování studijních výsledků

Studijní výsledky se ověřují průběžnou kontrolou studia a při zakončení předmětu zápočtem, klasifikovaným zápočtem, kolokviem nebo zkouškou.

ČLÁNEK 11

Zápočet a klasifikovaný zápočet

1. Zápočtem se potvrzuje, že se student aktivně účastnil na práci během semestru a splnil požadavky, jimiž bylo udělení zápočtu na začátku výuky předmětu podmíněno, případně prokázal odbornou způsobilost rozpravou při kolokviu.
2. Klasifikovaný zápočet je zápočet, při kterém se úroveň požadovaných aktivit hodnotí klasifikačním stupněm.
3. Student, kterému nebyl udělen zápočet nebo klasifikovaný zápočet, může požádat o přezkoumání. Ve věci udělování zápočtu nebo klasifikovaného zápočtu rozhoduje s konečnou platností vedoucí zaměstnanec ústavu. Uděluje-li zápočet vedoucí zaměstnanec ústavu, rozhodne s konečnou platností děkan.
4. Zápočet nebo klasifikovaný zápočet je nutné získat nejpozději do konce zkouškového období semestru, v němž byl předmět vyučován. Ve výjimečných případech může tuto lhůtu na žádost studenta doporučenou příslušným učitelem prodloužit vedoucí zaměstnanec ústavu. Uděluje-li zápočet vedoucí zaměstnanec ústavu, rozhodne s konečnou platností děkan.
5. Pokud student nezíská zápočet nebo klasifikovaný zápočet z předmětu, jehož absolvování je pro daný studijní program povinné a který má student zapsán podruhé, je mu studium

ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

6. Udělení nebo neudělení zápočtu (klasifikovaného zápočtu) se zapisuje do dokumentace o studiu (čl. 50) příznakem udělení nebo neudělení zápočtu, datem a identifikací učitele. V případě klasifikovaného zápočtu se uvádí klasifikační stupeň ECTS a dále bodové hodnocení (čl. 13), pokud tak stanoví směrnice fakulty.
7. Neudělení zápočtu nebo klasifikovaného zápočtu se do výkazu o studiu nezapisuje.

ČLÁNEK 12

Kolokvium a zkouška

1. Kolokviem se rozumí ukončení předmětu rozpravou o problematice předmětu, případně vypracováním písemné práce zabývající se dílčí tematikou předmětu. Kolokvium se hodnotí slovy „prospěl“ nebo „neprospěl“.
2. Zkouškou se zjišťuje komplexní zvládnutí látky vymezené v dokumentaci předmětu prezentované ve výuce na úrovni odpovídající absolvované části studia a schopnosti získané poznatky samostatně a tvůrčím způsobem aplikovat. Míru zvládnutí problematiky a plnění průběžných požadavků hodnotí učitel klasifikačním stupněm ECTS a dále bodovým hodnocením (čl. 13), pokud tak stanoví směrnice fakulty.
3. Zkoušky jsou:
 - a) písemné,
 - b) ústní,
 - c) kombinované.
4. Termíny a místa zkoušek, jakož i způsob přihlašování ke zkoušce a způsob stanovení zkoušejících, musí být s dostatečným předstihem přiměřeným způsobem zveřejněny. Podrobnosti o organizaci zkoušek a lhůty pro jejich vykonání v akademickém roce stanoví směrnice fakulty.
5. Student, který byl klasifikován stupněm „F“, má právo konat opravnou zkoušku. Opravné termíny jsou dva. Podrobnosti o opakování zkoušek stanoví směrnice fakulty.
6. Na žádost studenta nebo z vlastního podnětu může vedoucí zaměstnanec ústavu rozhodnout o konání zkoušky před komisí, kterou jmenuje. Je-li zkoušejícím vedoucí zaměstnanec ústavu, o konání zkoušky před komisí rozhoduje a komisi jmenuje děkan.
7. Pokud student nevykoná zkoušku z předmětu, jehož absolvování je pro daný studijní program povinné a který má student zapsán podruhé, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
8. Klasifikace zkoušky se zapisuje do dokumentace o studiu (čl. 50). Součástí zápisu do dokumentace o studiu je klasifikační stupeň ECTS, datum konání zkoušky, nebo datum konání její poslední části a identifikace zkoušejícího, a dále bodové hodnocení (čl. 13), pokud tak stanoví směrnice fakulty.
9. Pokud se student bez omluvy ke zkoušce nedostaví, nebo jeho omluva není přijata, hodnotí se známkou „F“. O přijetí omluvy rozhoduje s konečnou platností vedoucí zaměstnanec ústavu. Je-li zkoušejícím vedoucí zaměstnanec ústavu, rozhodne s konečnou platností děkan.
10. Pokud student u zkoušky porušil závažným způsobem její řádný průběh je klasifikován stupněm „F“. Hrubé porušení pravidel může být považováno za disciplinární přestupek.

ČLÁNEK 13 Klasifikační stupnice

Při hodnocení studia se užívá klasifikační stupnice ECTS:

KLASIFIKAČNÍ STUPEŇ ECTS	BODOVÉ HODNOCENÍ	ČÍSELNÁ KLASIFIKACE	POZNÁMKA		
A	100 – 90	1	Excellent	výborně	výborně (1)
B	89 - 80	1,5	very good	velmi dobře	velmi dobře (2)
C	79 - 70	2	Good	dobře	
D	69 - 60	2,5	satisfactory	uspokojivě	dobře (3)
E	59 - 50	3	Sufficient	dostatečně	
F	49 - 0	4	Failed	nevyhovující	nevyhovující (4)

ČLÁNEK 14 Průměrná klasifikace studenta

1. Průměrná klasifikace studenta ve studiu v daném celku studia je vyjádřena váženým studijním průměrem definovaným vztahem:

$$VP = \frac{\text{SUMA} (K_p \cdot Z_p)}{\text{SUMA} (K_p)} ,$$

kde

K_p je počet získaných kreditů za předmět p zakončený zkouškou nebo klasifikovaným zápočtem,

Z_p je číselná klasifikace zkouškou nebo klasifikovaným zápočtem zakončeného předmětu p , a kde se sčítá přes všechny předměty absolvované studentem v daném celku studia zakončené zkouškou nebo klasifikovaným zápočtem. (čl. 55 odst. 2)

2. Vážený studijní průměr se užívá zejména pro:
 - a) přiznání prospěchového stipendia,
 - b) pro stanovení celkového hodnocení studia (čl. 26).

DÍL 3 Průběh studia

Kontrola studia a podmínky pro pokračování ve studiu

ČLÁNEK 15

1. V každém akademickém roce je ve stanovených termínech kontrolováno, zda student získal v dané části studia počet kreditů v předepsané struktuře stanovený studijním programem. Pokud tuto podmínku nesplní, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

2. Ve výjimečných a odůvodněných případech, zejména z důvodů zdravotních, může děkan studentovi na jeho písemnou žádost splnění některé z podmínek stanovených pro pokračování ve studiu prominout. Současně stanoví podmínky pro další průběh studia.

ČLÁNEK 16

Pro potřebu evidence studentů je možné v průběhu prvního semestru studia provádět kontrolu fyzické účasti studentů na cvičeních, seminářích a na výuce v atelierech. Opakovaná neomluvená neúčast ve výuce s kontrolovanou účastí může být důvodem pro ukončení studia pro neplnění studijních povinností. Pravidla pro provádění kontroly studia během prvního semestru studia stanoví směrnice fakulty.

ČLÁNEK 17

Zápis do dalšího roku studia

1. Student, který splnil podmínky pro pokračování ve studiu, nebo mu bylo povolena výjimka podle čl. 15 odst. 2, má právo se zapsat do dalšího roku studia.
2. Při zápisu do studia si student zapisuje předměty daného studijního programu v souladu s pravidly příslušného studijního programu.
3. Vyučuje-li určitý předmět více učitelů, má student právo výběru z nich. Toto právo uplatní formou písemné žádosti podané děkanovi. Děkan žádosti vyhoví, nebrání-li tomu kapacitní, technické či jiné objektivní důvody. Způsob a termíny podávání žádostí upraví směrnice fakulty.
4. Zápis do studia se konají v termínech stanovených děkanem.
5. Pokud se student bez omluvy nezapíše do studia ve stanoveném termínu, nebo není-li jeho omluva přijata, jeho studium je ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Omluva se podává děkanovi. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

ČLÁNEK 18

Přerušění studia

1. Na základě písemné žádosti studenta děkan stanoví dobu přerušění studia tak, aby byly dodrženy všechny zásady studijního a zkušebního řádu v souladu s příslušným studijním programem.
2. Přerušění studia v době, kdy je předpoklad pro nesplnění studijních povinností, nelze povolit.
3. Přerušění studia v průběhu prvního semestru studia je možné pouze ve výjimečných případech, zejména z důvodů zdravotních.
4. Přerušění studia se zpravidla ukončuje začátkem semestru.
5. Studium lze souvisle přerušit nejvýše na dobu dvou let. Výjimky, zejména z důvodů zdravotních, může povolit děkan.
6. Studium lze přerušit i opakovaně. Celková doba přerušění studia nesmí překročit polovinu standardní doby studia v příslušném studijním programu.
7. Pominou-li důvody přerušění studia, může děkan na žádost studenta přerušění studia ukončit i před uplynutím povolené doby jeho přerušění a stanovit další průběh studia.
8. Jestliže v době přerušění studia student studoval na jiné fakultě a konal tam zkoušky, může mu na jeho žádost, doporučenou vedoucím zaměstnancem ústavu, zajišťujícím odpovídající předmět na fakultě, děkan uznat odpovídající zkoušku vykonanou na jiné

fakultě se stanovením kreditového ohodnocení. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

9. Dnem přerušení studia přestává být osoba studentem, přičemž dnem ukončení přerušení studia jí vzniká právo opětovného zápisu do studia. Osoba, která se nejpozději do pěti kalendářních dnů po uplynutí lhůty stanovené pro přerušení studia bez omluvy nedostaví k zápisu, nebo jejíž omluva není přijata, ztrácí právo na opětovný zápis do studia. O přijetí omluvy rozhoduje děkan.
10. Studium může být přerušeno studentovi, který nevykonal státní závěrečnou zkoušku, až do doby jejího opakování.

ČLÁNEK 19

Zanechání studia

Rozhodne-li se student studia zanechat, oznámí své rozhodnutí písemně děkanovi.

ČLÁNEK 20

Uznání části studia

1. Uznávání části studií získaných na jiné vysoké škole v České republice a v jiné zemi evropského regionu podporuje akademickou mobilitu. Při uznávání části studií se postupuje podle zásad uvedených v odstavcích 2 až 6.
2. Studentovi, který absolvoval studium ve studijním programu nebo jeho část nebo studuje v jiném studijním programu na vysoké škole v České republice nebo v zahraničí, lze na jeho písemnou žádost uznat absolvované části studia nebo jednotlivé zkoušky. Povinností studenta, který žádá o uznání části studia, je doložit potvrzení o absolvování studia nebo předmětu, o získaném počtu kreditů a klasifikaci, a dále potvrzenou anotaci absolvovaných předmětů. Při rozhodování se bere zřetel zejména na zaměření absolvovaného studia nebo jeho části, na kreditové hodnocení jednotlivých absolvovaných předmětů studijního programu, na prospěch při studiu a dobu, která uplynula od ukončení dosavadního studia.
3. Uznání části studia lze podmínit vykonáním rozdílových zkoušek.
4. Uznané části studia nebo jednotlivým uznaným zkouškám se přiřadí kreditové hodnocení odpovídající danému studijnímu programu.
5. Studentům, kterým byla uznána část studia, se do doby studia započte počet roků odpovídající celkovému kreditovému hodnocení uznané části studia. Přitom se vychází z tempa studia předpokládající jeho řádné ukončení ve studijním programu za dobu rovnou standardní době.
6. O uznávání částí studia rozhoduje děkan.

DÍL 4

Řádné ukončení studia

ČLÁNEK 21

1. Studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Student studium absolvuje, pokud získá počet kreditů v předepsané skladbě rovný minimálně šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vykoná státní závěrečnou zkoušku, jejíž součástí v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce, v magisterském studijním programu obhajoba diplomové práce.

2. Dnem řádného ukončení studia je podle § 55 odst. 1 zákona den, kdy byla vykonána státní závěrečná zkouška nebo její poslední část.

ČLÁNEK 22

Státní závěrečná zkouška

1. Členění státní závěrečné zkoušky na části a jejich obsah určuje studijní program. Pravidla pro organizaci a průběh státních závěrečných zkoušek stanoví směrnice fakulty.
2. Státní závěrečnou zkoušku nebo kteroukoli její část lze jednou opakovat.
3. Při opakování státní závěrečné zkoušky student opakuje tu její část, ze které byl klasifikován stupněm „F“.
4. Poslední část státní závěrečné zkoušky lze konat nejpozději v roce, v němž od zápisu studenta do studijního programu uplynula doba rovná dvojnásobku standardní doby studia. Pokud student do této doby nevykoná státní závěrečnou zkoušku, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Postup při rozhodování v této věci se řídí § 68 zákona.
5. O průběhu státní závěrečné zkoušky je veden protokol, do kterého se uvádí průběh a hodnocení obhajoby diplomové nebo bakalářské práce a ostatních částí státní závěrečné zkoušky a celková klasifikace státní závěrečné zkoušky podle čl. 25. Přílohou zápisu je posudek oponentů a hodnocení vedoucího diplomové práce. Formu protokolu stanoví směrnice rektora.

ČLÁNEK 23

Zkušební komise pro státní závěrečné zkoušky

1. Státní závěrečná zkouška se koná před zkušební komisí. Předsedu a členy komise jmenuje na návrh rady studijního programu děkan v souladu s § 53 odst. 2 a 3 zákona.
2. Zkušební komise je nejméně pětičlenná.
3. Jednání zkušební komise řídí její předseda. Jednací řád zkušebních komisí a způsob jejich svolávání stanoví směrnice fakulty.
4. Zkušební komise je usnášeníschopná, jsou-li přítomny alespoň tři pětiny jejích členů.

ČLÁNEK 24

Diplomová nebo bakalářská práce a její obhajoba

1. Diplomovou nebo bakalářskou práci student prokazuje, že je schopen řešit a ústně a písemně presentovat zadaný problém a obhájit své vlastní přístupy k řešení. Diplomová a bakalářská práce se vzájemně liší charakterem zadaných problémů a rozsahem a hloubkou jejich zpracování. Vypracování diplomové práce je součástí studijního plánu. Bakalářská práce se vypracovává, je-li součástí studijního plánu.
2. Vedoucí zaměstnanec příslušného ústavu vypisuje po projednání v radě studijního programu zadání diplomových nebo bakalářských prací. Termíny a způsob zveřejnění témat a výběru diplomové nebo bakalářské práce studentem stanoví směrnice fakulty.
3. Zadání diplomové nebo bakalářské práce obsahuje zejména stručnou charakteristiku problematiky úkolu, cílů, kterých má být dosaženo, základní literární prameny, jméno vedoucího diplomové práce a termín jejího odevzdání. Vedoucím diplomové nebo bakalářské práce může být i odborník z praxe.
4. Diplomovou nebo bakalářskou práci lze se souhlasem vedoucího diplomové práce předložit v cizím jazyce. V tomto případě musí diplomová práce obsahovat rozšířený abstrakt v českém jazyku.

5. Vedoucí diplomové nebo bakalářské práce a její oponent nebo oponenti, které jmenuje vedoucí zaměstnanec ústavu, vypracují posudky k této práci. Student musí být s nimi seznámen nejpozději tři dny před konáním její obhajoby.
6. Při obhajobě diplomové nebo bakalářské práce student nejprve uvede hlavní výsledky své práce a poté se vyjádří k připomínkám uvedeným v hodnocení vedoucího práce a v posudku nebo posudcích oponenta nebo oponentů. Dále následuje diskuse.
7. Pokud student diplomovou nebo bakalářskou práci neobhájí, komise rozhodne, zda tuto práci doplní, či zcela přepracuje nebo vypracuje práci s jiným zadáním. Zdůvodnění svého rozhodnutí uvede komise do protokolu o státní závěrečné zkoušce.
8. Pokud student ve stanoveném termínu bez omluvy diplomovou nebo bakalářskou práci neodevzdá, nebo jeho omluva není přijata, je klasifikován stupněm „F (nevyhovující)“. Omluva se podává děkanovi, který o jejím přijetí s konečnou platností rozhodne.

ČLÁNEK 25

Hodnocení státní závěrečné zkoušky

1. Jednotlivé části státní závěrečné zkoušky se klasifikují samostatně. O klasifikaci státní závěrečné zkoušky a jejích částí se komise usnáší na neveřejném zasedání. Pro klasifikaci se užívá klasifikační stupnice ECTS podle čl. 13. Návrh na klasifikaci je přijat, získá-li většinu hlasů přítomných členů komise. V případě rovnosti hlasů rozhoduje předseda.
2. Celková klasifikace státní závěrečné zkoušky vychází z klasifikací jejích jednotlivých částí, přičemž:
 - a) pokud je jedna část státní závěrečné zkoušky klasifikována stupněm „F“, celkový výsledek je „F“,
 - b) celkový výsledek státní závěrečné zkoušky je klasifikován stupněm „A“, právě když jsou všechny její části klasifikovány stupněm „A“.
 - c) v ostatních případech o celkové klasifikaci B, C, D a E rozhoduje komise.
3. Pokud je student klasifikován stupněm „F“, komise se usnese na odůvodnění, které uvede do protokolu o státní závěrečné zkoušce a se kterým je student seznámen.
4. Pokud se student bez omluvy ke státní závěrečné zkoušce nedostaví, nebo jeho omluva není přijata, posuzuje se, jako by u státní závěrečné zkoušky neprospěl. Omluva se podává děkanovi, který o jejím přijetí s konečnou platností rozhodne.

ČLÁNEK 26

Celkové hodnocení studia

1. Celkové hodnocení řádně ukončeného studia je:
 - a) prospěl s vyznamenáním,
 - b) prospěl velmi dobře,
 - c) prospěl.
2. Student, který prospěl s vyznamenáním, obdrží vysokoškolský diplom s vyznamenáním.
3. Vysokoškolský diplom „s vyznamenáním“ obdrží absolvent, který byl při státní závěrečné zkoušce klasifikován stupněm „A“ a v průběhu celého studia ve studijním programu vedoucího k získání vysokoškolského vzdělání a udělení akademického titulu dosahoval vynikající studijní výsledky. Vynikající studijní výsledky jsou vyjádřené váženým studijním průměrem nepřevyšujícím hodnotu 1,50. Vysokoškolský diplom „prospěl velmi dobře“ obdrží absolvent, který byl při

státní závěrečné zkoušce hodnocen alespoň stupněm „C“ a v průběhu celého studia ve studijním programu vedoucího k získání vysokoškolského vzdělání a udělení akademického titulu dosahoval velmi dobré studijní výsledky. Velmi dobré studijní výsledky jsou vyjádřené váženým studijním průměrem nepřevyšujícím hodnotu 2,0.

ČÁST TŘETÍ

Ustanovení pro studium v doktorských studijních programech

DÍL 1

Organizace a uskutečňování doktorského studijního programu

Oborová rada

ČLÁNEK 27

1. Oborová rada vymezená § 47 odst 6 zákona má nejméně 5 členů, které jmenuje a odvolává po projednání v příslušné vědecké nebo umělecké radě (dále jen "vědecká rada") v souladu s vnitřní normou VUT podle čl. 4 odst. 4 Statutu VUT děkan kmenové fakulty. Děkan rovněž stanoví počet členů oborové rady a jejich funkční období.
2. Ve své činnosti se oborová rada řídí jednacím řádem, který stanoví rovněž způsob volby jejího předsedy. Jednací řád vydá po projednání s oborovou radou děkan.
3. Způsob vytvoření společné oborové rady podle § 47 odst. 6 zákona stanoví příslušná dohoda.

ČLÁNEK 28

Oborová rada zejména:

- a) vyjadřuje se k návrhům na školitele,
- b) schvaluje návrhy témat samostatné vědecké, výzkumné, vývojové činnosti nebo samostatné teoretické a tvůrčí činnosti v oblasti umění pro příslušný studijní program, předložené školiteli (dále jen " téma doktorského studia"), a návrhy témat disertačních prací,
- c) projednává změny ve struktuře studijních předmětů, které jsou součástí příslušného studijního programu,
- d) navrhuje složení komisí pro přijímací zkoušky do příslušného studijního programu,
- e) posuzuje návrhy komisí pro přijímací zkoušky a předkládá děkanovi návrh na přijetí uchazečů o studium,
- f) vyjadřuje se k maximálnímu počtu doktorandů, které může školitel vést,
- g) vyjadřuje se k individuálním studijním plánům doktorandů a k jejich případným změnám,
- h) projednává hodnocení doktorandů předložená školiteli,
- i) doporučuje děkanovi ukončení studia doktoranda pro neplnění studijních povinností, k projednání je přizván doktorand se školitelem,
- j) hodnotí působení školitelů a závěry předkládá děkanovi,

- k) hodnotí nejméně jednou za rok úroveň uskutečňování studijního programu a závěry předkládá děkanovi kmenové fakulty, respektive děkanům dalších fakult nebo statutárním zástupcům právnických osob, které se na uskutečňování studijního programu podílejí,
- l) iniciuje návrhy na úpravy studijního programu ve vztahu k podmínkám akreditace,
- m) schvaluje obsah a rozsah státní doktorské zkoušky,
- n) navrhuje předsedy a členy komisí pro státní doktorské zkoušky a pro obhajoby disertačních prací.

ČLÁNEK 29 **Školitel**

1. Školitel je osobnost v oblasti tvořící vědecké zaměření studijního programu rozhodující pro personální zabezpečení studijního programu z hlediska jeho akreditace a z hlediska jeho uskutečňování ve vztahu k doktorandovi.
2. Školitele, kterým může být profesor, docent, nebo významný odborník v oblasti, která tvoří zaměření studijního programu, ustanovuje a odvolává po schválení vědeckou radou děkan. Při ustanovení školitele vymezí děkan jeho funkční období, postavení a práva.
3. Témata doktorského studia, která školitel navrhuje, jsou zejména v souladu s jeho vlastní výzkumnou činností, přičemž přihlíží k zaměření pracoviště školitele a pracoviště, do něhož je začleněn doktorand (dále jen "školicí pracoviště").

ČLÁNEK 30 **Individuální studijní plán**

1. Individuální studijní plán, podle něhož studium ve studijním programu probíhá, stanoví doktorandovi zejména:
 - a) obsahové zaměření jeho samostatné vědecké, výzkumné, vývojové činnosti nebo samostatné teoretické a tvůrčí činnosti v oblasti umění a jeho vlastní vzdělávací činnosti s ohledem na oborovou specializaci a téma disertační práce,
 - b) studijní předměty, které je doktorand povinen absolvovat,
 - c) činnosti související s tvůrčí činností, zejména stáže a pobyty na jiných pracovištích, účast na konferencích, seminářích, letních školách,
 - d) jeho pedagogické působení v souladu se směrnicí fakulty,
 - e) časové rozvržení studia.
2. Formu zpracování individuálního studijního plánu stanoví směrnice fakulty.
3. Individuální studijní plán a případné úpravy v něm zpracovává s doktorandem školitel, který jej po vyjádření vedoucího zaměstnance školicího pracoviště předkládá oborové radě k vyjádření. Individuální studijní plán a jeho změny schvaluje děkan.

ČLÁNEK 31 **Studijní předměty doktorského studijního programu**

1. Studijní předměty doktorského studijního programu jsou stanoveny tak, aby doktorand ve spolupráci s učitelem získal dostatečnou základnu odpovídající současnému stavu poznání v oblasti, do níž patří zaměření studijního programu.
2. Studijní předměty vedou a zkoušejí profesori, docenti nebo další významní odborníci v příslušných oblastech.

3. Studijní předměty jsou zakončeny zkouškou, která je ústní a zpravidla vychází z doktorandem předložené tematické práce.
4. Studijní předměty mají dokumentaci, která obsahuje zejména:
 - a) název předmětu,
 - b) rozsah předmětu,
 - c) jména učitelů předmětu,
 - d) obsahovou anotaci předmětu,
 - e) osnovu předmětu ve vztahu k časovému rozvrhu výuky,
 - f) literaturu, na níž je předmět vystavěn, a literaturu doporučenou studentům.

Dokumentace předmětu je zveřejněna zejména prostřednictvím informačního systému VUT.

5. Výuka studijního předmětu je založena v závislosti na počtu doktorandů, kteří tento předmět studují, buď na přednáškách organizovaných pro skupinu studentů, jejíž minimální počet stanoví děkan, seminářích nebo na řízeném samostatném studiu s konzultacemi.

ČLÁNEK 32

Zkouška ze studijního předmětu doktorského studijního programu

1. Termín zkoušky stanoví zkoušející po dohodě s doktorandem. O konání zkoušky je vždy informován školitel.
2. Zkouška je veřejná a může mít formu kolokvia.
3. Pro hodnocení zkoušky se užívá klasifikační stupnice výborně, velmi dobře, dobře, nevyhovující, v případě kolokvia prospěl.
4. Doktorand, který byl klasifikován stupněm nevyhovující, má právo konat opravnou zkoušku. Pokud zkoušku opět nevykoná, má právo konat zkoušku před komisí. Komisi z podnětu školitele jmenuje příslušná oborová rada. Předsedou komise je zpravidla člen oborové rady, jejími členy jsou vždy školitel a učitel daného předmětu. Termín této zkoušky stanoví předseda komise. O výsledku zkoušky rozhoduje komise na neveřejném zasedání. Návrh klasifikace je přijat, vysloví-li se pro něj většina přítomných členů komise. O zkoušce konané před komisí je veden zápis.
5. Klasifikace zkoušky se zapisuje do dokumentace o studiu (čl. 50). Ve výkazu o studiu se uvádí slovní vyjádření klasifikačního stupně, datum konání zkoušky a podpis zkoušejícího, v případě konání zkoušky před komisí podpis předsedy. Klasifikační stupeň nevyhovující se do výkazu o studiu neuvádí.
6. Nevykoná-li doktorand zkoušku ze studijního předmětu předepsaného jeho studijním plánem před komisí podle odst. 4 je mu studium ukončeno podle § 58 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
7. Pokud se doktorand bez omluvy ke zkoušce nedostaví, nebo jeho omluva není přijata, hodnotí se stupněm nevyhovující. O přijetí omluvy rozhoduje s konečnou platností předseda příslušné oborové rady.

ČLÁNEK 33

Hodnocení a kontrola plnění individuálního studijního plánu

1. Doktorand zpravidla jednou za rok referuje na školícím pracovišti o svém studiu, výsledcích řešení tvůrčích úkolů a o přípravě disertační práce.

2. Doktorand každoročně v termínu stanoveném fakultou vypracuje písemnou zprávu o výsledcích své činnosti, která je jedním z podkladů pro jeho hodnocení školitelem.
3. Školitel pravidelně hodnotí plnění studijních povinností doktoranda a hodnocení předkládá příslušné oborové radě. Období hodnocení doktorandů stanoví směrnice fakulty.
4. Při nevyhovujícím hodnocení doktoranda navrhne školitel po vyjádření vedoucího zaměstnance školícího pracoviště příslušné oborové radě projednání návrhu na ukončení studia doktoranda podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Tento postup může iniciovat též vedoucí školícího pracoviště nebo oborová rada. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.

ČLÁNEK 34

Přerušení studia v doktorském studijním programu

1. Na základě písemné žádosti doktoranda doporučené jeho školitelem může děkan studium přerušit.
2. Studium lze souvisle přerušit nejvýše na dobu dvou let. Studium lze přerušit i opakovaně. Celková doba přerušení studia nesmí překročit dva roky. Výjimky, z důvodů zejména zdravotních, může povolit děkan.
3. Pominou-li důvody přerušení studia, může děkan na žádost doktoranda přerušení studia ukončit i před uplynutím povolené doby jeho přerušení.
4. Jestliže v době přerušení studia doktorand studoval na jiné fakultě nebo vysoké škole a konal tam zkoušky, může mu na jeho žádost, doporučenou školitelem a oborovou radou, děkan uznat odpovídající zkoušku vykonanou na jiné fakultě nebo vysoké škole.
5. Osoba, která se nejpozději do pěti kalendářních dnů po uplynutí doby přerušení studia bez omluvy nedostaví k opětovnému zápisu do studia, nebo jejíž omluva není přijata, ztrácí právo na opětovný zápis do studia. O přijetí omluvy rozhoduje děkan.

ČLÁNEK 35

Zanechání studia v doktorském studijním programu

Rozhodne-li se doktorand studia zanechat, oznámí své rozhodnutí písemně děkanovi. Pokud doktorand v rámci studia přijal závazky vyplývající z řešení projektů, hlavní nebo doplňkové činnosti definované smluvním vztahem, je povinen tento smluvní vztah řádně ukončit.

ČLÁNEK 36

Uznání částí studia v doktorském studijním programu

1. Doktorandovi, který absolvoval studijní program nebo jeho část nebo studuje jiný studijní program na vysoké škole v České republice nebo v zahraničí, lze na jeho písemnou žádost uznat absolvované části studia nebo jednotlivé zkoušky. Při rozhodování se bere zřetel zejména na zaměření absolvovaného studia nebo jeho části, na prospěch při studiu, na výsledky vlastní tvůrčí činnosti a dobu, která uplynula od ukončení předchozího studia.
2. Uznání částí studia lze podmínit vykonáním rozdílových zkoušek.
3. O uznávání částí studia rozhoduje na návrh školitele a po vyjádření oborové rady děkan.

DÍL 2

Státní doktorská zkouška

ČLÁNEK 37

1. Při státní doktorské zkoušce má student prokázat hluboké teoretické vědomosti v oboru disertační práce a získání požadovaných vědomostí a znalostí z oblasti studia, včetně metodologických východisek vědecké práce. Její obsah vychází zejména z tématu doktorského studijního programu a individuálního studijního plánu doktoranda.
2. Součástí státní doktorské zkoušky je diskuse o souvislostech s tématem disertační práce na základě pojednání předloženého doktorandem. Toto pojednání obsahuje zejména kriticky zhodnocený stav poznání v oblasti tématu disertační práce, vymezení předpokládaných cílů disertační práce a charakteristiky zvolených metod řešení. Rozsah pojednání určí oborová rada.
3. Státní doktorskou zkoušku lze jednou opakovat.
4. O průběhu státní doktorské zkoušky je veden protokol. Jeho formu stanoví směrnice rektora.

ČLÁNEK 38

Přihlašování ke státní doktorské zkoušce

1. Ke státní doktorské zkoušce se doktorand může přihlásit po vykonání zkoušek ze všech studijních předmětů předepsaných jeho individuálním studijním plánem.
2. Spolu s přihláškou předloží doktorand přehled aktivit vykonaných během svého studia v doktorském studijním programu a pojednání podle čl. 37 odst. 2, včetně přehledu uveřejněných prací, respektive vytvořených inženýrských nebo uměleckých děl.
3. Způsob přihlašování ke státní doktorské zkoušce a dokládání náležitostí podle odstavce 2 stanoví směrnice fakulty.

ČLÁNEK 39

Zkušební komise pro státní doktorské zkoušky

1. Státní doktorská zkouška se koná před zkušební komisí. Komise je stálá nebo je jmenována "ad hoc". Předsedu a členy komise jmenuje na návrh oborové rady děkan v souladu s § 53 odst. 2 a 3 zákona. Členem komise je rovněž školitel doktoranda.
2. Zkušební komise je nejméně pětičlenná.
3. Jednání zkušební komise řídí její předseda. Jednací řád zkušebních komisí a způsob jejich svolávání stanoví směrnice fakulty.
4. Předseda zkušební komise pověří jednoho z jejích členů s výjimkou školitele doktoranda, aby připravil a přednesl jako podklad pro jednání zkušební komise stanovisko k doktorandem předloženému pojednání.
5. Zkušební komise je usnášeníschopná, jsou-li přítomny alespoň tři pětiny jejích členů.

ČLÁNEK 40

Hodnocení státní doktorské zkoušky

1. Státní doktorská zkouška je klasifikována stupni prospěl nebo neprospěl.
2. Na neveřejném zasedání zhodnotí zkušební komise průběh státní doktorské zkoušky a rozhodne hlasováním o její klasifikaci.

3. K dosažení klasifikace "prospěl" je zapotřebí většiny hlasů všech členů zkušební komise.
4. Pokud je doktorand při státní doktorské zkoušce klasifikován stupněm "neprospěl", uvede se do protokolu odůvodnění, které je sděleno doktorandovi.
5. Pokud se doktorand bez omluvy ke státní doktorské zkoušce nedostaví, nebo jeho omluva není přijata, posuzuje se, jako by u zkoušky neprospěl. Omluva se podává děkanovi fakulty, který o jejím přijetí s konečnou platností rozhodne.
6. Nevykoná-li doktorand státní doktorskou zkoušku ani v opravném termínu, je mu studium ukončeno podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Postup při rozhodování v této věci se řídí § 68 zákona.

DÍL 3

Disertační práce a její obhajoba

ČLÁNEK 41

Disertační práce

1. Disertační práce je buď:
 - a) samostatná práce, zpracovaná podle odstavce 2, obsahující výsledky řešení vědeckého úkolu, nebo
 - b) tematicky uspořádaný soubor uveřejněných prací.
2. Disertační práce se člení zejména na tyto části:
 - a) přehled o současném stavu problematiky, která je předmětem disertační práce,
 - b) cíl disertační práce,
 - c) výsledky disertační práce s uvedením nových poznatků, jejich analýzu a jejich význam pro realizaci v praxi nebo pro další rozvoj vědního oboru,
 - d) seznam použité literatury,
 - e) seznam vlastních prací vztahujících se k tématu disertační práce.

Součástí disertační práce může být rovněž dokumentace inženýrských nebo uměleckých děl. Její součástí je vždy souhrn v českém a anglickém jazyce, zpravidla v rozsahu jedné strany.

3. Disertační práce se předkládá zpravidla v jazyce českém nebo anglickém.
4. Formální úpravu disertační práce stanoví směrnice rektora.
5. Jsou-li v souboru uveřejněných prací podle odstavce 1 písm. b) práce, jichž je doktorand spoluautorem, musí být vymezen podíl doktoranda a doložen prohlášením spoluautorů o jeho přínosu k jednotlivým pracím.

ČLÁNEK 42

Řízení o obhajobě disertační práce

1. K obhajobě disertační práce se může doktorand přihlásit po vykonání státní doktorské zkoušky.
2. Spolu s přihláškou k obhajobě disertační práce doktorand předkládá:
 - a) disertační práci v počtu stanoveném fakultou,
 - b) teze disertační práce v počtu stanoveném fakultou,

- c) přehled aktivit vykonaných během jeho studia v doktorském studijním programu, včetně seznamu publikovaných prací a prací k publikaci přijatých, respektive seznamu vytvořených inženýrských nebo uměleckých děl, a ohlasy těchto prací a děl,
 - d) uveřejněné práce nebo rukopisy prací, které jsou k uveřejnění přijaty, spolu s doklady o jejich přijetí k uveřejnění,
 - e) stanovisko školitele doktoranda k disertační práci.
3. Způsob podávání přihlášek k obhajobě disertační práce stanoví směrnice fakulty.
 4. Řízení o obhajobě disertační práce je zahájeno doručením přihlášky.
 5. Pokud přihláška k obhajobě disertační práce splňuje náležitosti podle odstavce 2, je postoupena oborové radě k dalšímu řízení.
 6. Nespĺňuje-li přihláška k obhajobě disertační práce náležitosti podle odstavce 2, děkan řízení přeruší a vyzve doktoranda, aby ve stanovené lhůtě nedostatky odstranil, jinak řízení zastaví.

ČLÁNEK 43

Teze disertační práce

1. Teze disertační práce obsahují ve stručné formě základní myšlenky, metody, výsledky a závěry disertační práce ve struktuře stejné jako u disertační práce. Rozsah stanoví směrnice rektora.
2. Teze disertační práce, které doktorand předkládá spolu s přihláškou k obhajobě disertační práce, obdrží všichni členové komise pro obhajobu disertační práce a oponenti.
3. Po úspěšné obhajobě disertační práce jsou teze disertační práce se zapracovanými připomínkami formulovanými v závěrech komise pro obhajobu disertační práce publikovány v souladu se směrnicí rektora.

ČLÁNEK 44

Komise pro obhajobu disertační práce

1. Obhajoba disertační práce se koná před komisí pro obhajobu disertační práce, která je stálá, nebo je jmenována "ad hoc". Předsedu a členy komise jmenuje na návrh oborové rady děkan.
2. Komise pro obhajobu disertační práce je nejméně pětičlenná. Alespoň dva členové komise jsou osoby jiné než členové Akademické obce VUT.
3. Jednání komise pro obhajobu disertační práce svolává a řídí její předseda.
4. Komise pro obhajobu disertační práce je usnášeníschopná, jsou-li přítomny alespoň tři čtvrtiny jejích členů. Pro přijetí návrhu je nutná většina hlasů všech členů komise.

ČLÁNEK 45

Oponenti disertační práce a jejich posudky

1. Komise pro obhajobu disertační práce jmenuje nejméně dva oponenty disertační práce, z nichž nejvýše jeden může být z fakulty nebo instituce, kde práce vznikla. Oponentem nemůže být jmenován školitel, přímý nadřízený nebo podřízený doktoranda.
2. Oponent vypracuje na disertační práci písemný posudek.
3. Oponent se v posudku vyjádří zejména:
 - a) k aktuálnosti tématu disertační práce,

- b) zda disertace splnila stanovený cíl,
 - c) k postupu řešení problému a k výsledkům disertace s uvedením konkrétního přínosu doktoranda,
 - d) k významu pro praxi nebo rozvoj vědního oboru,
 - e) vyjádření k formální úpravě disertační práce a její jazykové úrovni.
 - f) zda disertační práce splňuje podmínky uvedené v § 47 odst. 4 zákona.
4. Pokud oponent nevypracuje posudek nejpozději do 2 měsíců ode dne jmenování, může komise pro obhajobu disertační práce jmenovat jiného oponenta.
 5. Nevyhovuje-li posudek podmínkám podle odstavce 3, vyzve komise pro obhajobu disertační práce oponenta, aby posudek doplnil nebo přepracoval. Pokud tak ve stanovené lhůtě neučiní, komise jmenuje jiného oponenta.
 6. Oponentní posudky musí být zaslány všem členům komise pro obhajobu disertační práce a doktorandovi alespoň 15 dnů před konáním obhajoby.

ČLÁNEK 46

V případě, že některý z oponentů nedoporučí disertační práci k obhajobě, může doktorand požádat o přerušení řízení o obhajobě disertační práce, aby mohl svou práci doplnit nebo přepracovat. O této žádosti rozhoduje na základě doporučení komise pro obhajobu disertační práce a příslušné oborové rady s konečnou platností děkan.

Obhajoba disertační práce

ČLÁNEK 47

1. Obhajoba disertační práce je vědeckou rozpravou mezi doktorandem a oponenty, členy komise pro obhajobu disertační práce a ostatními účastníky obhajoby.
2. Obhajoba disertační práce je veřejná. Datum a místo konání musí být oznámeno na úřední desce příslušné fakulty alespoň dva týdny předem.
3. Obhajoba disertační práce se koná zpravidla do šesti měsíců od zahájení řízení. Doba přerušení řízení se do této doby nepočítá.
4. Pokud disertační práce nebyla obhájena, lze se k nové obhajobě přihlásit nejdříve za rok. Není-li disertační práce obhájena ani napodruhé, studium doktoranda se ukončí podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona.
5. Disertační práci je nutné obhájit nejpozději do 7 let ode dne zápisu do studia. Pokud ji v této lhůtě doktorand neobhájí, jeho studium se ukončí podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. Na postup při rozhodování v této věci se vztahuje § 68 zákona. Na základě žádosti doktoranda, doporučené školitelem a příslušnou oborovou radou, může děkan tuto lhůtu v odůvodněných případech výjimečně prodloužit.

ČLÁNEK 48

1. Komise pro obhajobu disertační práce dbá o to, aby se obhajoba konala do 30 dnů po doručení posudků od všech oponentů, popřípadě po jejich doplnění nebo přepracování (čl. 45 odst. 5). O překročení lhůty je nutno vyrozumět děkana, který ji může přiměřeně k důvodům prodloužit.

2. Obhajoba disertační práce probíhá za účasti oponentů. Jestliže se výjimečně některý z nich nemůže obhajoby zúčastnit, může se obhajoba konat za podmínky, že nepřítomný oponent podal kladný posudek. V tomto případě se posudek nepřítomného oponenta čte.
3. Obhajobu řídí předseda komise pro obhajobu disertační práce, výjimečně z jeho pověření jiný člen komise.
4. Při obhajobě disertační práce se postupuje zpravidla takto:
 - a) předsedající zahájí obhajobu, představí doktoranda, sdělí téma disertační práce a seznámí komisi pro obhajobu disertační práce s přehledem jeho publikovaných vědeckých prací, resp. jím vytvořených inženýrských nebo uměleckých děl,
 - b) doktorand vyloží podstatný obsah a hlavní výsledky své disertační práce,
 - c) školitel seznámí komisi pro obhajobu disertační práce se svým stanoviskem k práci doktoranda a k obhajované disertační práci,
 - d) oponenti přednesou podstatný obsah svých posudků,
 - e) doktorand zaujme stanovisko k posudkům oponentů, zejména k námitkám, připomínkám a dotazům,
 - f) předsedající zahájí diskusi, které se mohou zúčastnit všichni přítomní.
5. Obhajoba zpravidla netrvá déle než 2 hodiny.
6. V neveřejném zasedání zhodnotí komise pro obhajobu disertační práce za účasti oponentů a školitele obhajobu disertační práce a v tajném hlasování rozhodne o jejím výsledku. K úspěšné obhajobě disertační práce je zapotřebí většiny hlasů všech členů komise. Po rozhodnutí ve věci se komise usnáší většinou hlasů na odůvodnění rozhodnutí. S rozhodnutím a jeho odůvodněním je doktorand seznámen.
7. O obhajobě disertační práce je veden protokol, jehož přílohou jsou posudky oponentů. Závěry komise pro obhajobu disertační práce obsahují rovněž stanovisko k tezí disertační práce a případné požadavky na úpravy pro jejich publikaci. Formu protokolu stanoví směrnice rektora.
8. O obhajobě disertační práce informuje předseda komise pro obhajobu disertační práce příslušnou oborovou radu a děkana.

DÍL 4

Řádné ukončení studia v doktorském studijním programu

ČLÁNEK 49

Dnem řádného ukončení studia je den, kdy byla obhájena disertační práce.

ČÁST ČTVRTÁ Společná ustanovení

ČLÁNEK 50 Dokumentace o studiu

1. Dokumentace o studiu slouží k zápisu, uchování a zpracování údajů související se studiem jednotlivých studentů a doktorandů.
2. Dokumentace o studiu je součástí informačního systému VUT v Brně. Podrobnosti o vedení studijní dokumentace stanoví směrnice fakulty.

ČLÁNEK 51

Styk studenta s fakultou

V jednáních o studijních záležitostech může být student nebo doktorand zastupován svým zplnomocněným zástupcem jen v mimořádných případech. K zastupování je nutný souhlas děkana.

ČLÁNEK 52

Student nebo doktorand, který ukončil studium, je povinen neprodleně odevzdat průkaz studenta a předložit doklad o vypořádání všech pohledávek VUT a fakulty vůči němu.

ČLÁNEK 53

Způsob náhradního doručování

Rozhodnutí ve věcech:

- a) udělení výjimky z pravidel pro stanovení studijního plánu podle čl. 3 odst. 5,
- b) přerušení studia podle čl. 18 nebo čl. 34,
- c) uznávání částí studia nebo zkoušek podle čl. 20 nebo čl. 36,
- d) ukončení studia podle čl. 11 odst. 5, čl. 12 odst. 7, čl. 15 odst. 1, čl. 17 odst. 5, čl. 22 odst. 4, čl. 32 odst. 6, čl. 40 odst. 6 a čl. 47 odst. 4,

Ize studentům a doktorandům do vlastních rukou doručovat přímo na kmenové fakultě nebo poštou. Rozhodnutí je doručeno dnem jeho převzetí, dnem odepření zásilku převzít nebo uplynutím tří dnů od jejího uložení na poště. Nepodaří-li se rozhodnutí podle písm. a) až c) doručit je vyvěšeno na úřední desce fakulty. Datum jeho vyvěšení je dnem jeho doručení.

ČLÁNEK 54

Pochvaly a ocenění

1. Podle § 43 odst. 4 Statutu VUT uděluje rektor jako ocenění mimořádných výsledků studenta nebo doktoranda během jeho studia Cenu rektora.
2. Ocenění za výsledky studia udělované fakultou určuje směrnice fakulty.

ČÁST PÁTÁ

Přechodná a závěrečná ustanovení

Přechodná ustanovení

ČLÁNEK 55

1. V případě kolize ustanovení tohoto řádu s důsledky dosavadních studijních předpisů se postupuje tak, aby student nebo doktorand v přechodovém období neutrpěl újmu.
2. Vážený průměr podle čl. 14 v části studia hodnoceném slovním vyjádřením výborně, velmi dobře, dobře a nevyhovující se počítá s čísly uvedenými v závorce ve sloupci Poznámka (viz čl. 13), vážený průměr v části studia hodnoceném klasifikační stupnicí ECTS se počítá s čísly Číselné klasifikace (viz čl. 13).

3. Doba přerušení studia před 1. lednem 1999 se do doby studia nezapočítává.

ČLÁNEK 56 **Závěrečná ustanovení**

1. Zrušuje se Studijní a zkušební řád Vysokého učení technického v Brně zaregistrovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy dne 25. dubna 1999 pod čj. 20 244/99-30.
2. Tento řád byl v souladu s § 9 odst. 1 písm. b) zákona schválen Akademičným senátem VUT dne 4. května 2004.
3. Tento řád v souladu s § 36 odst. 4 zákona nabývá platnosti dnem registrace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy.
4. Tento řád nabývá účinnosti dnem zahájení akademického roku 2004/2005.

Doc. Ing. František Zbořil, CSc., v. r.
předseda akademického senátu

Prof. RNDr. Ing. Jan Vrbka, DrSc., v. r.
rektor